

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1352

av Kristina Yngwe (C)

Djurrättsrelaterad brottslighet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbättrad nationell samordning för att kartlägga och ännu effektivare bekämpa djurrättsrelaterad brottslighet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att polisen omgående bör införa och begagna sig av en särskild brottskod för brott som bedöms ha koppling till djurrättsrelaterad brottslighet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om systematiskt missbruk av yttrandefriheten och om att lagen bör ses över så att det inte ska gå att missbruka yttrandefriheten för att trakassera och förfölja oskyldiga näringsidkare i deras hem och på arbetsplatser.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det europeiska polissamarbetet och informationsutbytet om djurrättsrelaterad brottslighet måste stärkas.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om statliga revisorer som kan träda in då revisorer hotats så allvarligt att de inte vågar fullfölja sitt uppdrag.

Motivering

Sverige har under flera år legat i topp i världen när det gäller allvarliga brott kopplat till djurrättsextremism. Det handlar om individer och organisationer som trakasserar, hotar och förföljer näringsidkare, deras familjer och barn – däribland grisbönder, kycklinguppfödare, minkbönder, jägare, djurförsöksforskare, fiskodlare, djurparker och många fler. Det rör sig om allvarliga mordhot, anlagda bränder, utsläppta djur och

många andra former av trakasserier – nästan alltid i offrens hemmiljö. Syftet med den omfattande brottsligheten är att skrämma företagaren att upphöra med sin verksamhet, det vill alltså säga en regelrätt terrorverksamhet.

Djurrättsbrottslingar ingår inte sällan i välorganiserade rörelser med tydliga kopplingar både nationellt och internationellt. Därför är det nödvändigt både med nationell samordning och att det europeiska polisiära samarbetet och informationsutbytet stärks. Den djurrättsrelaterade brottsligheten är tätt sammanlänkad i hela Europa. När andra europeiska länder skärper tonen, flyttar allt mer av brottsligheten till länder där ingenting görs. Under de senaste 10–15 åren har Sverige varit världens mest utsatta land. På senare år har flera länspolismyndigheter börjat se över sina rutiner och ökat samarbetet olika länsenheter sinsemellan samt med läns- och rikskriminalen. Detta ledde nyligen fram till ett viktigt gripande av ledande och organiserade personer kopplade till djurrättsrelaterad brottslighet – ett av de mest centrala gripandena på åtskilliga år. Denna typ av samordning och samarbete bör permanentas.

En annan del rör systematiskt missbruk av yttrandefriheten. Lantbrukare med familjer har under lång tid förföljts och trakasserats i hemmet på daglig basis, med hänvisning till demonstrationsrätten. På denna punkt bör lagen ses över, så att det inte ska vara möjligt att under yttrandefrihetens och demonstrationsrättens flagg utöva systematisk förföljelse av enskilda. Hemfriden och rätten att demonstrera är båda viktiga och grundläggande rättigheter – de får inte hamna i konflikt med varandra.

En annan del av problemet kopplad till djurrättsrelaterad brottslighet är attacker, hot och trakasseri av tredje part, som familjemedlemmar, släktingar, kollegor eller affärsbekanta för att förmå dem att få näringsidkare att upphöra med sin verksamhet. Till exempel angriper man revisorer och andra nyckelpersoner i bolag. En lantbrukare vars revisor förra året hotades så allvarligt att han avsåg sig sitt uppdrag, har ännu inte lyckats hitta någon som vågar anta uppdraget – och utan en reviderad årsredovisning riskerar lantbrukaren nu åtal för bokföringsbrott, trots en oklanderligt skött bokföring. Här bör samhället kunna erbjuda statliga revisorer som kan träda in istället, så att det inte lönar sig att trakassera tredje part. Någon sådan funktion finns inte i dag.

I dag har brottstypen djurrättsaktivism inte någon egen brottskod, vilket gör att det inte ens finns någon statistik över antalet anmälda brott. Det saknas därmed också samordning av brott som begås med åberopan av djurens rätt. Sådana brott kategoriseras

under rubriceringar som mordbrand eller olaga hot, men samordnas alltså inte även om kopplingen till djurrätt är uppenbar. Det behövs alltså att polisen upprättar en särskild brottskod för anmälningar som kan relateras till djurrättsrelaterad brottslighet.

Det måste också till ett kraftfullare politiskt agerande och fördömande av den här typen av brottslighet. Detta är i första hand ett samhälls- och demokratiproblem, inte ett problem för enskilda näringar. Människor som ägnar sig åt laglig verksamhet ska aldrig behöva frukta för sitt liv och sin säkerhet!

Kristina Yngwe (C)